

[M. C. Jensen.]

bejde, der er paabegyndt ved Hanstholm, burde indstilles. Det ærede Medlem sagde, at der maaske var Udsigt til, at ved Slutningen af Aarhundredet kunde Havnen blive færdig med den aarlige Bevilling, der nu gives. Jeg har forstaaet det saaledes, at man, indtil Hirtshals Havn er færdig, kun holder Arbejdet ved Hanstholm i Gang, saaledes at man fortsætter jævnt og stille, men at man, naar Hirtshals Havn er færdig, vil tage fat paa Arbejdet med Hanstholm Havn i Overensstemmelse med Lovens Bestemmelser i den Udstrækning, som det er forsvarligt og man har Raad til det. Men jeg har ogsaa forstaaet, at man saa ikke vil blive staaende ved de 300 000 Kr. aarlig, men bevilge et noget større Beløb.

Naar man er ængstelig for dette store Beløb, maa man dog huske, at en meget stor Del eller maaske den overvejende Del af det gaar til dansk Arbejde, og jeg tror, det vilde være godt at anvende Pengene til Bygning af en saadan Havn i Stedet for at anvende dem til Ting, som efter min Opfattelse er mindre produktive eller mindre nødvendige.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Ordførerne for de forskellige Partier fremsatte i Gaar en Række Udtalelser, som mindre angik Finansloven end almindelige politiske Forhold. Jeg mener ikke, der er Grund til en dybtgaaende Drøftelse af alle de Forhold, der blev omtalt i Gaar. Jeg ønsker kun overfor det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs), der talte paa Socialdemokratiets Vegne, og som fandt Anledning til at forme hele sin Tale som en Forudsigelse af, hvor ringe Landstingets Indflydelse vilde blive i Fremtiden, saaledes at det næsten blev en hel Ligtale over Landstinget, at sige, at hverken han eller nogen anden her tilstede værende i Virkeligheden ved, hvilke Opgaver og hvilken Indflydelse der er forbeholdt netop Landstinget i Fremtidens politiske Arbejde. Jeg tror, det er bedst at undlade at komme ind paa saadanne Spaadomme, der i Virkeligheden har saa grumme ringe Interesse.

Hvad det ærede Medlem udtalte med Hensyn til den Forandring i Partistillingen her i Landstinget, som vil finde Sted i en endogsaa meget nær Fremtid, ja, det kan være meget interessant, men jeg tror nu, det er berettiget at sige, at hvad det ærede Medlem i saa Henseende anførte, var mere Udtryk for det ærede Medlems Ønsker og Forhaabninger end noget, der har Forbindelse med de rent faktiske Forhold.

Jeg har lagt Mærke til, at de, der er saa stærke i at bruge Udtrykket: nu kan du bare vente, nu skal du se, saa skal du nok faa, ikke er de farligste, og jeg synes, der er Grund til at tage det ærede Medlems Spaadomme med al Ro. Lad os nu se, hvordan Forholdene udvikler sig. Det kan godt være, det gaar helt anderledes, end det ærede Medlem ønsker og haaber.

Det ærede Medlem anvendte vedrørende Partigrupperingen baade her i Tinget og i Folketinget en Terminologi, som ikke er usædvanlig, men som jeg dog for en Gangs Skyld ønsker at gøre et Par Bemærkninger om. Det ærede Medlem delte Partierne i to Hovedgrupper, og han betegnede den ene Gruppe som den konservative, den anden som den frisindede, idet Meningen var, at det Parti, det ærede Medlem tilhører, var saa langt borte fra den konservative Gruppe som muligt og ønskede at gaa under Mærket det frisindede Parti. Hvor vidt Socialdemokratiet er konservativt eller ej, kan diskuteres. Men efter min Opfattelse er det det mest reaktionære Parti, vi i Øjeblikket har i dansk Politik. Naar det ønsker ved denne Lejlighed som saa ofte før og vel ogsaa i Fremtiden at betegne sig som et frisindet Parti, er det min bestemte Opfattelse, at er der noget Parti i dansk Politik, der ikke har noget med Frisind at gøre, er det absolut Socialdemokratiet. Men det ynder stærkt at dække sig under Betegnelser, som meget lidt dækker Indholdet af dets Bestræbelser, og den Tilbøjelighed kan jeg jo ikke tage bort fra det ved de Bemærkninger, jeg her fremsætter. Men jeg har benyttet Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at disse gamle Betegnelser slet ikke dækker det virkelige Indhold af den Politik, der bliver ført, navnlig ikke Betegnelsen af Socialdemokratiet som et frisindet Parti.

Det ærede Medlem, der talte som Ordfører for det konservative Folkeparti, fremsatte flere rigtige og rammende Bemærkninger, som jeg ikke skal imødegaa. Heller ikke er jeg i Uoverensstemmelse med ham, naar han udtaler Ønskeligheden af, at Statens Opgaver indskrænkes saa meget som muligt. Jeg er i Virkeligheden ganske enig med ham heri. Ogsaa jeg mener, at Staten har taget alt for mange Opgaver op, og at det vil være rigtigst at begrænse dem betydeligt. Men naar det ærede Medlem saa kom ind paa Eksempler paa, hvad man skulde slette, tror jeg alligevel, at det ærede Medlem fik fat i noget, som har grumme ringe Betydning. Det ærede Medlem nævnte flere Eksempler. Jeg husker ikke dem